

Η λογοτεχνική φωνή του Αργύρη Εφταλιώτη στο διήγημά του "Ο βουβός": Ο διαχρονικός "Άλλος"

Πρότυπο ΓΕΛ Αγίων Αναργύρων

ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

- Αργύρης Εφταλιώτης και Νησιώτικες Ιστορίες: Ο «Βουβός» Λέσβος, 1911
- Ηθογραφία – νοσταλγία – κοινωνική κριτική
- Διαχρονικότητα μηνυμάτων

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Στο κείμενο αποτυπώνονται:

- Το διαχρονικό πρόβλημα της ανισότητας των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τόσο στην εποχή του συγγραφέα, όσο και στη σημερινή εποχή.
 - Η ζωή, ο τρόπος και η κοινωνία που μεγάλωσε ο βουβός νεαρός.
 - Η περιθωριοποίηση, οι δυσκολίες, ο αποκλεισμός και η κοροϊδία που υπέστη ο ήρωας όλα τα χρόνια της ζωής του.
 - Το τραγικό τέλος του ήρωα.
-

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ – ΑΡΘΡΑ: ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ

Δεν ήξερε κολύμπι

Όπως αποκάλυψε φίλη του άτυχου Αντώνη, ο 36χρονος δεν ήξερε κολύμπι ενώ παράλληλα τόνισε πως ήταν ένα πολύ καλό και φιλότιμο παιδί.

"Για μένα το χειρότερο το οποίο συνέβη είναι, αν δείτε το βίντεο, ότι ρίχνει μια ματιά (σ.σ. ο ύπαρχος) λες και έπεσε... και γιατί να έπεφτε και σκύλος στη θάλασσα, θα υπήρχε μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Γυρνάει και τον κοιτάει σαν να μην συμβαίνει τίποτα και γυρνάει απαθέστατα και δίνει σήμα για να φύγει το πλοίο".

Σε έναν κόσμο σκληρό που απορρίπτει εύκολα περιθωριοποιεί και πολλές φορές

στιγματίζει το διαφορετικό **πλήρωσε με τη**

ζωή του μια αργοπορία να επιβιβαστεί στο καταραμένο εκείνο πλοίο χθες το βράδυ στον Πειραιά...

Εκείνη τη στιγμή πάγωσα και προχώρησα προς την άκρη του προβλήτα. Παρατήρησα την έντονη δίνη το νερού από τις μηχανές του πλοίου και δεν έβλεπα τον άνθρωπο.

Αφού πέρασαν κάποια λεπτά που δεν μπορώ να προσδιορίσω και βλέποντας το πλοίο να έχει απομακρυνθεί από τον προβλήτα περί τα 200 μέτρα περίπου, είδα το σώμα να επιπλέει σε μπρούμυτη θέση χωρίς να κινείται καθόλου. Μετά από λίγο ήρθε περιπολικό του τμήματος.

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο Αντώνης καταγόταν από τον Άγιο Νικόλαο Λασιθίου όπου ζούσε στις εργατικές κατοικίες με τις δύο του αδελφές ενώ πρόσφατα είχε χάσει την μητέρα του.

Όπως αναφέρουν οι ίδιες πληροφορίες, **ήταν άνθρωπος της βιοπάλης**, όπως τον περιγράφουν άτομα που τον γνώριζαν και γνωστός στην τοπική κοινωνία.

"Τον αγαπούσε όλος ο κόσμος, όλος ο Άγιος Νικόλαος κι αυτό δεν είναι υπερβολή. Ρωτήστε όποιον θέλετε για τον αδερφό μου" είπε στο Creta24 ο αδερφός του αδικοχαμένου Αντώνη, Νίκος Κ.

"Ο αδερφός μου" συνεχίζει ο Νίκος, "ήταν ένα παιδί που βοηθούσε τους πάντες. Δεν είχε σταθερή δουλειά, δεν είχε μάθει κάποια τέχνη, δεν είχε σπουδάσει, αλλά αγαπούσε τους πάντες και τους βοηθούσε".

*«Ο Αντώνης Κ. έζησε 36 δύσκολα χρόνια στις εργατικές κατοικίες στον Άγιο Νικόλαο μαζί με τη μητέρα του και τα δυο του αδέρφια... Χωρίς δουλειά και αυτό που αποκαλούν στις μέρες μας potential **βοηθούσε όποιον του το ζητούσε με αντάλλαγμα ένα χαρτζιλίκι ή λίγα τρόφιμα για το σπίτι...**»*, γράφει σε ανάρτησή του στο Facebook ο Γιώργος Ντουνάκης και συνεχίζει:

"Ήταν καλό παιδάκι. Ήσυχος, φιλότιμος. Δεν ήταν παντρεμένος, τον ήξερε όλος ο κόσμος, βοηθούσε τους πάντες".

Σύμφωνα με τα όσα βγαίνουν προς τα έξω, για το προφίλ του άτυχου άνδρα, ήταν αγαπητός στην περιοχή του Αγίου Νικολάου που ήταν η καταγωγή του. Πρόκειται για έναν αδύναμο και άκακο άνθρωπο που ζούσε διαφορετικά και δύσκολα, χωρίς ασφάλιση και έσοδα. Βοηθούσε επαγγελματίες της τοπικής αγοράς, κουβαλούσε ψώνια και καθάριζε καταστήματα.

Ο Αντώνης δεν ήταν κάποιος που μάλωνα, μπορεί και να γελούσε αμήχανα, ίσως να νόμιζε πως επρόκειτο για κάποιο αστείο, μια κακόγουστη φάρσα...

Μέχρι που βρέθηκε στο κενό...

Ίσως και να χαμογελούσε ακόμα και την ώρα που αποχαιρετούσε τον σκληρό και άδικο κόσμο μας...

Πριν προλάβει καν να καταλάβει τι λάθος έκανε και έπρεπε να πληρώσει με τη ζωή του για αυτό...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ - ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ

«Χωρίς άλλα εισοδήματα από τη μέρα που έχασε τη μητέρα του, σε μια ζωή που για τους περισσότερους θα φάνταζε σωστός Γολγοθάς, ο ίδιος συνέχισε να καβαλάει το ποδήλατο του και να παλεύει για μια χούφτα ευρώ ή λίγες μπουκιές φαγητό πάντα με ένα ανεξήγητο πολλές φορές χαμόγελο...

Πως όλοι μας ζούμε κατά τύχη σε αυτόν εδώ τον κόσμο και φεύγουμε μόλις αυτή η τύχη μας εγκαταλείψει ή κάποιος υπεύθυνος – ανεύθυνος αποφασίσει λάθος ή κατά λάθος...

Ο Αντώνης δεν ήταν κάποιος που μάλωνε, μπορεί και να γελούσε αμήχανα, ίσως να νόμιζε πως επρόκειτο για κάποιο αστείο, μια κακόγουστη φάρσα...

Μέχρι που βρέθηκε στο κενό...

Ίσως και να χαμογελούσε ακόμα και την ώρα που αποχαιρετούσε τον σκληρό και άδικο κόσμο μας...

Πριν προλάβει καν να καταλάβει τι λάθος έκανε και έπρεπε να πληρώσει με τη ζωή του για αυτό...

« Ὁ Βουβὸς —ὅλη του ἡ ἀκοὴ ὅλη του ἡ μιλιὰ ἦτανε μαζεμένη στὰ ζωηρὰ μάτια του, καὶ στὰ πρόσχαρα χεῖλη του—»

Παράλληλα Κείμενα – Παράλληλες ζωές: Τότε και Τώρα: στη λογοτεχνία - στα άρθρα

Αφού πέρασαν κάποια λεπτά που δεν μπορώ να προσδιορίσω και βλέποντας το πλοίο να έχει απομακρυνθεί από τον προβλήτα περί τα 200 μέτρα περίπου, είδα το σώμα να επιπλέει σε μπρούμυτη θέση χωρίς να κινείται καθόλου. Μετά από λίγο ήρθε περιπολικό του τμήματος.

«Ἐπλεε ἤσυχα καὶ βαριά, καὶ κάθε λίγο τὸ χτυποῦσε κι ἓνα κύμα στὴν πέτρα. Πάω κοντύτερα, δὲν εἶχα λάθος. Ἦταν ἄνθρωπος, κι ἦταν ὁ δύστυχος ὁ Βουβός!»

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ

- ΕΥΑΛΩΤΟΤΗΤΑ
- ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ (ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ)
- ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
- ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ

«**Ε**τσι μάθαμε ότι η γλώσσα μας στερείται λέξεις που θα εκφράσουν αυτή την προσβολή, αυτό το γκρέμισμα του ανθρώπου. Σε μια στιγμή, σαν με προφητική διαίσθηση, η πραγματικότητα μας αποκαλύφθηκε: είχαμε φτάσει στον πάτο». Πρίμο Λέβι «Εάν αυτός είναι ο άνθρωπος»

Καθηγητές:

Φωτίου Κατερίνα

Μάλλιος Αλέξανδρος

Μαθήτριες:

Αργύρη Ειρήνη

Ηλιάδη Μυρτώ

Θεοδωροπούλου Μαίρη

Καλορίτη Αγάπη

Κουσίση Δέσποινα

Ματσουκά Φαίδρα

Μπανιά Καλλιόπη

Μπόννη Δέσποινα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ